

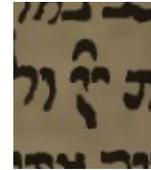

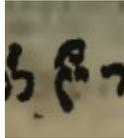
From a "Slichot" prayer book, 1475

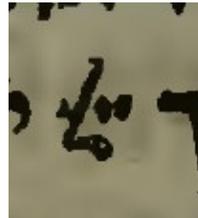
From "Sefer Nofet Tsufim", 1477

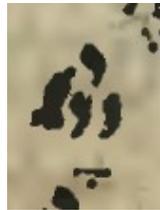
Commentary to Job, 1477

From Psalms with commentary, 1477

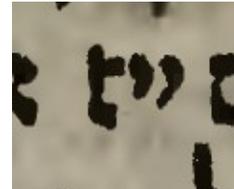
From Commentary on Prophets, 1482

From a Machzor, 1485

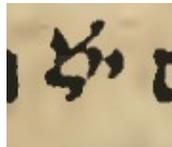
From Tur 1485

From Targum Okelos, 1487

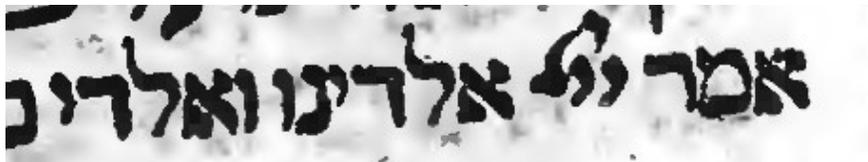
From Yoreh Deah, 1487

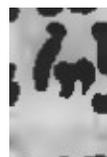
From Mishne Torah, 1491

From Sefer Leshon Limudim, 1506

From Hachibur Hagadol, 1509 (note use of $\daleth$ instead of $\hebrew{ה}$ in spelled-out names following)

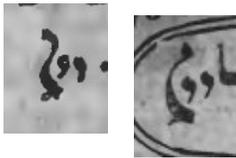
All three of these are from the same book, Maamar Katrin, 1510

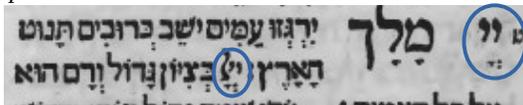
From the Prague Haggadah, 1527

These three are all on the same page, in the same text-block, in the same font—different sorts for the same character. From a commentary on Torah, 1514 (see last page)

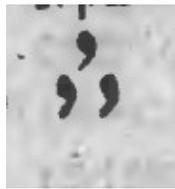
From Machzor, 1557 (title page, two different fonts); (below) Same book, main text. Note different representations in head-words and in text-block

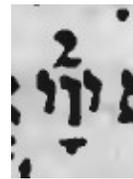
12. (-) PENTATEUCH With Targum Onkelos and Rashi.
 יי for the name of God and ה for Elohim. [Italy?], printer unknown, [1480?]. Folio.

S-T.C.109.

From a modern Bibliography. Bibliographies old and new often make mention of how the Name is represented.

From “Sefer Maarachat HaElohut”, 1558

From a Karaite Prayer Book, 1528. The superscript “2” is part of the symbol, used consistently.

From Birkat Hamazon, 1579. Note ה representation in commentary reference word.

From a MS of the Talmud, 1290

From a printed Talmud, c. 1485

From a Talmud, 1489-96

From a Talmud, c. 1485?

From a Talmud, 1521

From a Talmud, 1646-48

בזמורת הכא ואידך וחד ככון לצלעי רמז למה שאמ' חכמים למה נקרא שמו איד
שהבריות משברים לבס כדי שיתן להם הקבה מטר וייצר שניה חד וכלו
וייצר **וי** אים את האדם מלא שיש לו שני יצרים ויצר טוב ויצר רע ויצר
מן הזרמה כל חית השדה חסד שאין להם לא יצר אהר' ויפת **וי** מית חיים
ב'ת' חותם נשמת ד' ויפת באפיו נשמת כל אשר בשמת ד' וחיים **בר** נשמת א'
אדם ואם לאו נשמת **וי** כנחל גפרית האה' נכש' ה' רית חלה שהיה חלתו של ע'
עולם יפרד ב' ב' חר ואידך ודל מרעהו ים . . . שבשעה אדם הראשו' דל מן המצו'
בפרד מן הגן הברולח ב' כמ' הכא ואידך ועינו כעין הברולח מלמד שאבני טובות
ומרגליות ירדו עם המן ולאדם לא מצא עזר ג' הכא ואידך ולאדם אנו כי שמעת
לקול אשתך ולאדם שלא עמל בו יתכנו חלקו לאדם לא היה לו עזר **וי** עשה עמו
טובה וברא האשה לעזר וחטא על ידה וזהו ולאדם אנו כי שמעת וחטאת על ידי ה'
העזר על כן ולאדם שלא עמל בו יתכנו חלקו שנקבסה עליו מיתה **וי** ויפל **וי** אלהים
ג' הכא ואידך ויפל עליו וימת ויפל בקרב מחנהו זהו שד' זל באחד שהרב שוגג ואחד
מזיד שהקבה מומכן בתוכך אחד ועולה בהולם וכו' וזהו ויפל בקרב מחנהו שהכה'
מומכן במחנהו ויסבור ב' ב' הכא ויסבור בשר תחתנה ואידך **וי** בערו
רמז לבגירת בשר שהיו אצורים בתשמיש המטה בתיבה כשסגר **וי** בערו אז ו
ויסבור בשר ויבאה בתיב חסד והוא עולה כד' שקשטה בכד' קשטין והביאה לו
יביאה ב' במסורת ויביאה א' האדם ויביאה יצחק האהלה ויביאה אל שלמה וישקוד
וי על הרעה ויבאה וקודם שנשא בת פרעה משל בעליונים וזהו דוגמת אדם ה'
הראשון שנטרד מן העליונים על ידי חוה וביצחק היה בהפך כי היא היתה במקום
שרה כדאיתא במדרש ויהיו לבשר אחד וסמיך ליה ויהיו שניהם ערומים רמז ל
למה שאמרו הוא בבגדו והיא בבגדה יוציא ויתן כתובה לזאת ב' ב' הכא לזאת
יקרא אשה ואידך אף לזאת יחרד לבי לומר שחיה לחדת אדם לעיני ד' ב' הכא
וכי תאנה הוא לעינים כי האדם יראה לעינים מתוק האור וטוב לעינים כעשן ל
לעינים האדם יראה לעינים על כן לפי ראות מתוק וטוב לעינים אבל אחריתו כ
בעשן לעינים שגרמה מיתה לכל המן ג' ב' הכא המן העץ ואידך המן הכלע הזה
המן הגורן או מן היקב כמאן דאמר אילן שאכל מומכו אדם הראשון חטה היה וזהו ה'
המן הגורן וכמו שנקבסה עליו מיתה בשביל המן העץ גם התם נקבסה מיתה על
ידי המן הכלע אשר צויתך לבלתי אכול כופי תיבגת רכיל שהלכת בעצת רכיל
ויאמר האדם האשה אשר נתת וגו' זהו שאמ' הכתיב משיב רעה תחת טובה לא תמוט
רעה מביתו כופי תיבגת אשה שהיה כפוי טובה באזה שכתן לו לעזר היא כתבה
לי מן העץ ואוכל לפי הפשט שהכתני בעץ עד ששמעתי ל' בריה עקב ג' ואתה
המחנה נהר ה' הודגל נ' ונהב והוא יגור עבה זהו שדרשו רבנן על החש הכל

A page from the 1514 Torah commentary with Nomina Sacra circled. Note YOD-triangle (+flourish) variant glyph on marked line.